

а отъ жителитѣ които можали да се избавятъ отъ турскія мечъ избѣгжли отвждъ Дунава, и се приселили въ Влашко. —

Русскитѣ войски впрочемъ побѣждавали турцитѣ, и имъ наносили пагуби слѣдъ пагуби; спорядъ това вижда се и Австрія зела да глѣда на Россія съ завистливо око, въ слѣдствие на което се вкоренило помежду имъ едно „сжперничество;“ лѣйствително тія двѣ държави сж имали и тайни преговори за раздѣленіето на турското царство; но тие преговори не сж были искренни и чистосърдечни, за това и турското царство си стояло цѣло цѣлниничко. Но кой е страдалъ? пакъ бѣднитѣ и злочести Бжлгари . . ., защото тѣ сж были всѣкога предметъ-тъ „по който ужъ по онія времена тія двѣ държави сж обявявали война на турція“. Въ съображеніе на това, и турското правителство притѣсняваше и мжчяше Бжлгаритѣ безчеловѣчно и немилостиво, като ги е всячески мжчило за да потуни у тѣхъ и най малкото чувство за народна самостоятелность, и за освобожденіето имъ отъ турското правителство.—

При всичкитѣ обаче тія благопріятни условія, турцитѣ не сжумѣхж, за нашатж добрж народнж честь, да поставятъ царството и владичеството си надъ Бжлгарія на благоразумни и непоколебими основи. Тѣ се трудяха само въ XVII и XVIII столѣтія: да не пропушатъ чюждестранци Европейци да дохождатъ въ Бжлгарія, и да вджхновяватъ и вжзпальватъ у Бжлгаритѣ чувството за свободж и народнж самостоятелность, тѣ се мжчяха всячески „да не сж нѣкакъ Бжлгаритѣ стреснжтъ и сжбудятъ отъ джлбокія си робски сжнь“, въ който тѣ ги бѣхж погрузили и насилственно приспали . . . Тѣхъ ги дѣйствително бѣше много страхъ отъ таково едно самосжзнателно народно пробужданье!! Вижда се впрочемъ, че тоя страхъ тѣ сжвзели слѣдъ вжзстанническитѣ опити и вжлненія, произведени както и пѣ горѣ спомѣнххми, отъ чюждестраннитѣ тжрговци Рагузянитѣ, които ѣще отъ времето на Ивана Асѣня II, имаха пхлнж свободж да тжргуватъ въ Бжлгарія, потвжрдена съ царска грамота и слѣдъ привземаньето на Бжлгарія отъ турцитѣ; тая имъ свобо-